

[Kurt Brauer.]

trængende om beboerdemokratiet på vore plejehjem. Jeg er opmærksom på, at det kan være en meget svær materie at give sig af med. Jeg har haft lejlighed til at tale med et forstanderpar, som forklarede mig, at på deres plejehjem afhang det alene af en enkelt patient på plejehjemmet, at der overhovedet var kommet noget i stand, og jeg indestår for, at det forstanderpar så sandelig ikke er dårlige pædagoger eller på anden måde ikke er deres fag mægtige; det er efter min opfattelse overordentlig dygtige folk. Men man må vist indrømme, at det at få startet et beboerdemokrati somme tider alene hænger på, om der på plejehjemmet findes patienter, hvis helbredstilstand og åndelige tilstand og demokratiske indstilling er en sådan, at de formår at give videre af den også til andre patienter. Vi kan nok enes om, at i virkeligheden skal demokratiseringen af befolkningen, af det enkelte menneske, starte på et meget tidligt stadium; den skal nok startes allerede i børnehaven og i børnehavealderen.

Der er ingen særudtalelser i betænkningen, siger hr. Albertsen, og det er jo også rigtigt, men jeg føler trang til lige at understrege, at det ikke betyder, at SF hermed slår sig til tåls; kompromiset, som der er talt om, mellem de 8 og de 12, som nu altså blev fikseret på de 10, betragter vi som et tåleligt fremskridt, og SF vil derfor støtte lovforslaget, men vi regner bestemt ikke med, at vi har rørt for sidste gang ved disse spørgsmål. Det skal nok gå med dette, som det så ofte går med SFs tanker: i løbet af nogen tid trænger de igennem; og vi får vores vilje. Sådan skal det nok også gå her, og så er alt godt.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg siger tak til udvalget; jeg takker ikke alene for udtalelserne i dag fra ordførerne, men også for det ikke alene meget grundige, men også meget interesserede arbejde, der har været udført fra udvalgets side. Jeg skal ikke gå i detaljer med hensyn til de enkelte spørgsmål, der har været rejst. Hovedinteressen har jo samlet sig først og fremmest om spørgsmålet om specialhjem for yngre handicappede og om refusions-

reglerne for dem, og endvidere har man berørt spørgsmålet om beboerdemokrati.

Med hensyn til de yngres anbringelse har man bl. a. været inde på, at det var vigtigt, at de yngre kom på de rigtige hjem. Jeg kan nævne, at jeg i morgen får lejlighed til i spørgetiden at uddybe dette nærmere, men jeg vil her gerne understrege, at en kommune har pligt til at sørge for en forsvarlig plejehjemsplads, og hvis man ikke mener, at kommunen opfylder denne forpligtelse, må den pågældende eller de pårørende kunne klage til amtet eller til socialministeriet.

Dermed bringes jeg også lidt ind på et andet spørgsmål, der har været rejst, nemlig om en koordinering, som hr. P. E. Eriksen sagde, og effektivisering af hele denne lovgivning, og jeg vil her henvise til ændringsforslag nr. 9, hvori det netop fastslås, at for et amt eller flere amter kan socialministeren bestemme, at der nedsættes et udvalg, som ikke alene skal se på uddannelsen og på hjemmenes standard, men også på visiteringen af patienterne, således at man har indseende med, at de mennesker, der er tale om, kommer på de hjem, der bedst svarer til deres forhold.

Med hensyn til den økonomiske side af sagen, refusionerne til disse hjem, så er det noget af en misforståelse, når det i pressen har været fremme — også hr. Albertsen var inde på det nu — at der kunne gå op til et år, inden kommunerne fik nogen penge. Forholdet er det, at man hvert år får ind omkring 1. marts en opgørelse over driftsudgifterne, og hjemmene indrangeres derefter i forskellige grupper. Men det betyder ikke, at kommunerne er uden penge, indtil den endelige afregning sker med takstcirkulæret i den derefter følgende maj måned. Kommunerne får fortløbende refusion i årets løb efter tidligere års sats. Det, vi kan gøre for de nye hjem, er — og det har vi gjort vedrørende hjemmet i Viby — at vi kan sige: på grundlag af et regnskab, godkendt af socialministeriet, kan man yde 80 pct. af dette års konkrete udgifter, og jeg mener, at vi her skulle få en rimelig ordning; vi er med hensyn til disse hjem villige til at se på bestemmelsen, således som det både er lovet i udvalget og også i praksis er gjort vedrørende hjemmet i Viby.

Der tales dernæst om beboerdemokrati,